

כל אותם דברים שהפקדו עליהם. ויש כוכבים שמשמשים מעט מהלילה, שפיון שגראה עם אותו העשב או אותו הדשא, מיד השלים שמושו, ולא צריך יותר באותו לילה, והרי הם אינם עומדים לבטלה. פיון שהשלימו את שמושם, אינם נראים יותר בעולם הזה, ונכנסים למקומם.

בספר החכמה העליונה של בני קדם אומרים על כל אותם כוכבי השרכיט, שמשלחים שרכיט ברקיע, אומרים שהעשבים הם בארץ מאותם שנקראים סמי החיים, ואבני יקר יש בארץ, וזהב שחוט של המגדל בתוף הרים רמים במעט המים שמכסים עליהם, ולא מכסה, אלא ששופע עליו, ושולטים על כל אלה אותם כוכבי השרכיט ומגדלים הללו בשבילם.

וכך תקונם ונגדלתם אינו אלא במראה ונגה של אותו שרכיט ששולח אותו הכוכב לתוף הרקיע, ואז מתתקנים ומתגדלים כל אותם דברים.

מחלות יש בבני אדם כמו ירקים וחולי רוח, שהרפואה שלהם לא תלויה כי אם במראה אחד של ברזל קליל הנוצץ לעינים, ויש לו לבעל החלי להסתפל בו. ולא (שוכר) שיף (נרפא) בזה, עד שעובר אותו מראה לצד זה ולצד זה כמו השרכיט שיושיט התנוצצות של ברק לפניו. ובאותה הושטה של ברק שנוצץ לעינים, באה לו הרפואה. אף כך כל אותם ששולטים עליהם אותם כוכבים, אין להם תקון ונגדלה במה שגראה, פרט לאותה התפשטות השרכיט, ובזה מתתקנים במראה, בגון, בפח, כמו שגראה. ויפה הוא, שהרי כמו זה רמוז בספרו של שלמה המלך בחכמת

דקא משמשי זעיר מליליא, דכיון דאתחזי בהדי ההוא עשבא, או ההוא דשא, מיד אשלים שמושיה, ולא אצטרין לתיר בההוא ליליא. והא אינון לא קיימין לבטלה, פיון דאשלימו שמושיהו, לא אתחזון לתיר בהאי עלמא, ועיילין לאתרייהו.

בספרא דחכמתא עלאה דבני קדם, אמרי על כל אינון ככביא דשרביטא, דקא משדרי שרכיטא ברקיעא, אמרי דעשבין אינון בארעא, מאינון דאקרון סמי דחיי, ואבנין יקירן אית בארעא, וזהב שחוט דמגדלא גו טורי רמאי, בזעיר מיין דחפיא עליה, ולא חפיא אלא דנגיד עליה, ושלטאן על כל אלין אינון ככביא דשרביטא, ומגדלי אלין בגינייהו.

וכך תקונא ונגדולא דלהון, לאו איהו אלא בחיזו ונגהא דההוא שרכיטא, דקא משדר ההוא ככבא, גו רקיעא, וכדין אתתקון ומתגדלן כל אינון מלין.

מרעין אית בבני נשא, כגון ירוקין וקסטירין. דאסוותא דלהון לא תלי, אלא בחד מראה דפרזלא קליל נציץ לעיינין, ואית ליה למאריה דמרע לאסתפלא ביה. ולא (נ"א שכיף) שייף (ס"א אחסי) בהאי עד דאעבר ההוא מראה לסטרא דא ולסטרא דא, כגוונא דשרביטא, דיושיט נציצו דברק לאנפוי, ובההוא אושיטו דברק דקא נציץ לעיינין, אתי ליה אסוותא. אוף הכי, כל אינון דשלטי עלייהו אינון ככביא, לית לון תקונא ונגדולא במה דאתחזי, פר בההוא פשיטו דשרביטא, ובהאי מתתקני, בחיזו, (דף קע"ב ע"א) כגוון, בחילא, כמה דאתחזי.

ושפיר איהו, דהא כגוונא דא, רמיז בספרא

הַאֲבָנִים הַיְקָרוֹת, שְׁאֵם חֶסֶד מֵהֶם נִגְהַ שֶׁל הַתְּנוּצָצוֹת וְלֵהִט הַפּוֹכְבִּים הַיְדוּעִים, לֹא מִגְדִּילִים וְלֹא (מִתְתַקְּנִים לְעוֹלָמִים) מִתְקַנֵּי אוֹתָם לְעוֹלָמִים, וְהַפֵּל תִּקְּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַקּוֹן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרַאשִׁית א) לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ, בְּכֹל מָה שֶׁצָּרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה לְתַקְּן אוֹתוֹ.

כְּתוּב וְעָשִׂיתָ קְרָסֵי נַחֲשֵׁת חֲמָשִׁים, וְכְתוּב וְעָשִׂיתָ חֲמָשִׁים קְרָסֵי זָהָב, וְשֵׁנִינּוּ, מִי שֶׁלֹּא רָאָה אוֹתָם הַקְּרָסִים בְּמִשְׁפָּן, לֹא רָאָה אוֹר שֶׁל פּוֹכְבִּים בְּרִקְיעַ, מִשׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ מֵרָאָה וּבְאוֹתוֹ גִּוֵּן דוֹמִים לְכֹל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בָּהֶם.

יֵשׁ פּוֹכְבִּים בְּרִקְיעַ, שְׂאֵלָה יוֹצְאִים מֵאוֹתוֹ הַרְקִיעַ שֶׁכָּל הַפּוֹכְבִּים הַדּוֹקִים שָׂם. בְּאוֹתוֹ הַרְקִיעַ יֵשׁ מְאֹה חִלּוּנוֹת שְׁקוּפִים, מֵהֶם לְצַד מִזְרַח, וּמֵהֶם לְצַד דְּרוֹם, וּבְכֹל חִלּוֹן וְחִלּוֹן יֵשׁ פּוֹכֵב אֶחָד.

וּבְשֵׁהֲשִׁמֵּשׁ הוֹלֶכֶת בְּאוֹתָם חִלּוּנוֹת וְשְׁקוּעִים שֶׁבְּרִקְיעַ, הוּא נוֹצֵץ בְּהַתְּנוּצָצוֹת, וְהַפּוֹכְבִּים הַלְלוּ יוֹצְאִים לְהַתְּנוּצֵץ מֵאוֹתָהּ הַתְּנוּצָצוֹת שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ וּנְצַבְעִים, מֵהֶם אֲדָמִים כְּגוֹן הַנַּחֲשֵׁת, מֵהֶם יְרָקִים כְּגוֹן הַזָּהָב, וְלִכְּן אֵלֶּה אֲדָמִים וְאֵלֶּה יְרָקִים. חֲמָשִׁים הֵם בְּאוֹתָם חֲמָשִׁים חִלּוּנוֹת, (חֲמָשִׁים הֵם בְּאוֹתָם הַחִלּוּנוֹת) הָאֲחֵרִים. שֶׁל צַד מִזְרַח הֵם יְרָקִים, שֶׁל צַד דְּרוֹם הֵם אֲדָמִים, בָּהֶם אַחַזוּ סִיּוּם הַמִּשְׁפָּן. בְּכָר אוֹתָם הַפּוֹכְבִּים שְׂיוּצְאִים מֵאוֹתוֹ רִקְיעַ מִתְעַרְבִים אוֹתָם פּוֹכְבִּים בְּלִילָה, וְנוֹצְצִים וְלוֹהֲטִים וְשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, מֵהֶם עַל נַחֲשֵׁת, מֵהֶם עַל זָהָב יְרָקִק, וּמִתְתַקְּנִים וּגְדִילִים עַל הַפֶּח שֶׁלָּהֶם.

אֵלֶּה הַפּוֹכְבִּים שׁוֹלְטִים בְּכִ"ה וְחֲצֵי הַנְּקֻדוֹת שֶׁל הַלִּילָה, שֶׁהֵם רִגְעִים שֶׁל שְׁעָה, וְהֵם שֶׁמִּגְדִּילִים

דְּשִׁלְמָה מִלְפָּא, בְּחֻכְמַתָּא דְאַבְנֵי יְקִירִין, דְּאֵי חֶסֶד מְנַהוּן נִגְהַא דְנַצִּיצוּ וְלֵהִיטוּ דְכַכְבִּיא יְדִיעֵן, לֹא מִגְדִּילִין, וְלֹא (ס"א מִתְתַקְּנִין לְעוֹלָמִין) מִתְקַנֵּי לֹא לְעוֹלָמִין, וְכֹלֵא אֲתַקִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַקּוּנָא דְעוֹלָמָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בְּרַאשִׁית א) לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ, בְּכֹל מָה דְאַצְטְרִיךְ בְּהַאי עוֹלָמָא לְתַקְּנָא לִיה.

בְּתִיב (שְׁמוֹת כו) וְעָשִׂיתָ קְרָסֵי נַחֲשֵׁת חֲמָשִׁים, וְכְתִיב וְעָשִׂיתָ חֲמָשִׁים קְרָסֵי זָהָב, וְתִנְיִנּוּ, מָאן דְלֹא חֲמָא אִינוּן קְרָסִים בְּמִשְׁפָּנָא, לֹא חֲמָא נְהִירוּ דְכַכְבִּיא בְּרִקְיעָא, בְּגִין דְבַהֲהוּא חִיזוּ, וּבַהֲהוּא גְוֹנָא, דְמִיִּין לְכֹל מָאן דְאַסְתַּפֵּל בְּהוּ.

בְּכַבִּיא אֵית בְּרִקְיעָא, דְאַלִּין נַפְקִי מֵהֵהוּא רְקִיעָא, דְכָל כַּכְבִּיא אֲדוּקִין תַּמָּן. בַּהֲהוּא רְקִיעָא אֵית מְאָה חִלּוּנֵי מִשְׁקוּפִין, מְנַהוּן לְסִטְר מִזְרַח, וּמְנַהוּן לְסִטְר דְרוֹם. וּבְכָל חִלּוּנָא וְחִלּוּנָא כַּכְבָּא חַד.

זְכַר שְׁמֵשׁ אֲזִיל בְּאִינוּן חִלּוּנֵין וּמִשְׁקוּפִין דִּי בְּרִקְיעָא נִצִּיץ בְּנַצִּיצוּ, וְאַלִּין כַּכְבִּיא נַפְקִי לְאַתְנַצְצָא מֵהֵהוּא נַצִּיצוּ דְשְׁמֵשׁ וְאַצְטַבְעוּ, מְנַהוּן סוּמְקִין כְּגוֹנָא דְנַחֲשֵׁת, וּמְנַהוּן יְרוּקִין כְּגוֹנָא דְזָהָב, וְעַל דָּא, אֲלִין סוּמְקִין, וְאַלִּין יְרוּקִין. חֲמָשִׁים אִינוּן בְּאִינוּן חֲמָשִׁים חִלּוּנֵין, (נ"א וְחָמָשִׁים אִינוּן בְּאִינוּן חִלּוּנֵין) אֲתַרְנִין. דְלְסִטְר מִזְרַח אִינוּן יְרוּקִין, דְלְסִטְר דְרוֹם אִינוּן סוּמְקִין, בַּהוּ אֲתַאֲחַד סִיּוּמָא דְמִשְׁפָּנָא.

בְּכָר אִינוּן כַּכְבִּיא דְנַפְקִי מֵהֵהוּא רְקִיעַ, מִתְעַרְבִי אִינוּן כַּכְבִּיא בְּלִילָא, וְנַצִּיצֵי וּמְלַהֲטֵי וְשִׁלְטֵי בְּהַאי עוֹלָמָא. מְנַהוּן עַל נַחֲשֵׁת, מְנַהוּן עַל זָהָב יְרָקִק, וְאַתְתַּקְּנוּ וּמִגְדִּילֵן עַל חִילָא דְלֵהוּן.

אֲלִין כַּכְבִּיא שְׁלִטֵי בְּכ"ה וּפְלִגָּא נְקוּדִין